

# INDEX.

conditore, nomen habere putant. Leodium igitur, à Romanorum ibi legione caesa, denominatum, à Germanis non valentibus Romanam, siue Gallicam exprimere vocem, in Lugich, deinde Ludich id nominis detortum. Dictiones autem huiusmodi germanicè à Lud, incipientes, quādo latinas facimus, in, Leo, cōuertimus, vt Ludger, Leodegarius: Ludpol, Leopoldus, hinc quoq; Ludich, Leodium appellatum, conuincitur. Sunt, qui altius Leodij inquirentes primordium, eius denominationem à Leode Oenopis filio deducunt, non ob soni tantum, sed ob eius etiam & Leodiensium vitæ conuenientiam. Leodes enim, vel ob morum, vel ob cantus lenitatem, ita dictus sacerdos fuit, hoc vitæ genere, cum Leodiis ita consentiens, vt secundum Romam, vix vsquam plures sacerdotes reperiantur, vnde Franciscus Petrarcha, insignem clero locum, Leodium nuncupat. Hic Leodes interim Itacæ inter Penelopes procos, magno crateri, è quo cyathizabant, semper assidebat, vel, quo facilius & promptius sibi hauriret, vel ne veneno, vt quidam volunt, vinum inficeretur. Et quamuis hanc poculorum suauitatem sequeretur, solus tamen, inter procos fuit, cui sociorum vita, proteruit, iniuria, contumeliaque plena displiceret. Sed cum sciret meliora, probaretque, sinebat tamen se à recto deduci, impotenti, ad potationes, commensationesque procliuitate, & spe fortassis aliqua fore, vt Penelope potiretur. Iam verò in eo, quā non degenerent Leodienses filij, vel ipse Hubertus Leodius testabitur. Nemo crederet, inquit ille, quā dediti sint poculis Leodienses, & quā sint supra modum bibaces, quod ipsum libenter de gentilibus meis reticuissem, nisi scirem artem egregie bibendi, hodie non inter vitia, sed inter primas virtutes annumerari, nec bonus vir habetur, nisi qui pocula euacuare, & vno anhelitu, multum vini ingurgitare nouerit, quod, qui egregie præstiterit, ab omnibus amatur, colitur, & huius confortum appetitur. Contra frugi, & modico vino vrentem, auersantur omnes, fugiunt, irridet, & magni alicuius mali conscius clamant, qui se inebriari reformidet, vereaturque, ne ebrius, sua prodit flagitia. Haftenus ille de suis Leodiis. Hæc igitur Leodis & Leodiensium allusio, etsi non conuincat Græcos, eius conditores fuisse, quippe, cum Doctore Becano in Auatibus adierente, satis sit manifestum, Vlissem extra fretum, Herculis columnis insigne, nunquam nauigasse, tantum abest, vt Leodium quicquam è locis condidisse, affirmari queat. Literarij tamen vsus, & exercitij causa, eam considerationem reiiciendam non esse, ibidem confirmat, vbi & copiosus de Leodiensium origine differit. Vrbs ipsa Leodiensis quā optime munita, altissimis circumdata mœnibus, vestitus vitibus montes, carbonariis fodinis præstantes, librariamque planiciem, murorum ambitu, comprehendit, piscosis irrigua fluuiis, ædificiorum & publicorum & priuatorum magnificentia plene regia, viarum ac platearum nitore & amplitudine præcellens, ita, vt vniuersus Leodij situs, videndi sensui oblectando, grataque animorum recreationi destinatus videatur. Sive enim quis montibus oblectetur, habet, quocunque se vertat, in quibus expeditissimus quisque defatigetur. Si quem planities, & præta iuuat, medullum vrbs, hæc affatim dabit. Gaudes nauigio, Venetam urbem habebis, nisi, quod hinc riuus fluminis, & lymphidissima fontis aqua, multo iucundior sit, quā apud Venetos fœdum mare. Si quis religioni, & diuino est cultui deditus, habet hanc urbem amplissimis templis, Canonicorum, Monachorum, & sacratarum Deo virginum collegiis, ita frequentem, vt delecto Byzantio, alterius Romæ cognomen sibi merito vendicat. Politica etiam incolarum ciuitate, hospitalitate, & elegancia ciuium nobilissima, doctissimis denique viris, varioque artificio genere ornatissima. Musarum etiam vnicæ alumna ac sedes, scholas enim, & studiorum palæstras complures habet, ex quibus doctissimi viri, qui rei literariæ scriptis sunt ornamento, magno frequentique numero, velut ex equo Troiano prodierunt. Et quod de sua Burdegala testatur Aufonius, clementia hæc cæli mitis, & larga indulgentia terræ. Etsi enim ad austrum bona ciuitatis pars spectet, illius tamen flatus Ardennasylua, totius Gallia maxima, quæ altior est, frangit & mitigat. Et habent, qui ab ortu spirant venti, liberum accessum, continui etiam ex natiuis carbonibus ignes, crassorem perpurgant, & extenuant aerem. Tanta Leodiensium felicitas, à Carolo Burgundinorum Duce, grauissimis, ad internecionem ferè tam vrbs, quā nominis, est labefactata incommodis. Huic non satis fuit, supra centum puberum, & impuberum hominum millia, vna die expugnata vrbe, trucidasse, nisi totam propemodum incenderet, mœnia dissiceret, nauibus citius impositos, pertuso fundo, submergeret, omniaque faceret, non in vrbe solum, sed per totam ditionem, quod nullæ gentis superessent reliquæ, sed diis gratia bene habet, floret rursum & vrbs Leodium, & Leodiorum nomen, æternumque, Deo propitio, florebit, dum ille Nancy hostili terra, captus adhuc, & putridus iacet. Sed iam plurimarum rerum commemoratione ommissa, quæ de Leodiensium magnificentia, de opulentia, de incolarum vrbaniitate, de eorum magnanimitate, & rebus præclare gestis, copiose recenseri poterant, celebres, illustresque viros, qui scientiarum splendoribus nō huic tantum vrbi, verum adeo vniuersæ Europæ lucent, breuissima enarratione, recensere libet. Eorum verò, quos fata eriperunt, per paucis recordabimur, non

enim breui enarratione, horum virtutes & laudes comprehendere possent. Inter eos autem principem, summi quoque dignitatis obtineret locum, Illustrissimus Princeps, Antistes Reuerendiss. ac Dominus, D. Erardus à Maca, Cardinalium ordini allectus, qui immitti morte sublatus, summum sui desiderium apud omnes bonos reliquit, & in choro summæ huius vrbs Ecclesiæ, æreo ac deaurato tymbo, præcellenti opere fuso, placidè quiescit. Nihil hic, de Illustrissimis Principibusque viris, D. Georgio ab Austria, D. Roberto à Bergis, nihil item de generoso viro ac domino, D. Guilielmo à Pictauia, maioris Ecclesiæ Præposito longè dignissimo referam, qui regia stirpe natus, præmatura morte, cum ingenti omnium moerore ac luctu, Ecclesiæ Leodiensie ereptus, sempiternā pietatis, prudentiæ, bonitatis, virtutumque suarum famam, atque memoriam relinquens, Gratianopoli terræ commissus, iacet. Quid verò Reuerendissimum & Illustriss. Principem, ac Dominum, D. Gerardum à Grosbeck commemorem? qui hoc tempore Leodiensie Ecclesiæ clauum, rara prudentia moderatur, ac regit, vir tanto vsu, & summa æquitate instructus, vt ad Rempub. gerendam consummatus, & à Deo Optim. Max. natus esse videatur, doctorum etiam hominum, & præstantium ingeniorum, insignis Meccenas. Multis etiam laudum elogiis, æternaque memoria digni sunt, R. D. Gregorius Syluius, Tagastensis Episcopus, & Ecclesiæ Leodiensie D. Suffraganeus dignissimus, & concionator facundus. R. D. Henricus Natalis Leodiensis, D. Laurentij extra vrbs mœnia, in monte amœnissimo, & suburbio Cœnobiarca longè dignissimus, vir vetere & admiranda probitate, ac morum integritate præditus, & ob summas ingenij dotes, vario literarum nitore perornatus, cunctis charus ac notus, oconomus vigilantissimus atque industrius, magnosque cum ipsa Eburonum Augusta, splendore, tum in vniuersa ordinis sui societate summa dignitate atque exultatione est, qui maxima animi acerbitate vidit, vniuersum ferè monasterium suum, operosis atque magnificis ædificiis splendidum, ab acerrimis Ecclesiasticæ vnitatis hostibus Huguenotis, Vulcani rabiei exponi. Quod quidem Reuerenda sua dignitas ex nobili Namurcensi lapide viuo, ad regulam secto, non minore artificio, quā sumptu restaurauit. Eximiam tintinnabulorum turrim, multis campanis exornauit, quarum dissoni toni, summa arte confecti, harmonia, audiendi sensum oblectantem, reddunt. Bibliothecam magnificentiissimam in ipso Cœnobij ambulacro construxit, & incredibili librorum, tam Græcorum, quā Latinorum copia, summis impensarum iumtribus conquisita, exornauit, adeo quidem, vt nō collapsum, ac vetus Cœnobium restaurasse, sed planè aliud, ac nouum extruxisse putetur, vt conditoris proinde nomen iure optimo mereatur. Ioannes Visbrucius Brugensis Canonicus, Græcæ linguæ peritus, & insignis Historiographus, ingenij subtilitate & varietate doctrinæ clarus. Eximiam etiam, & pie recordationis vir, D. Carolus Langius Cathedralis Ecclesiæ Leodiensie Canonicus, vniuersæ humanitatis nitore, omniumque artium, stirpium, atque herbarum cognitione præcellenter cultus. Cui quidem præstantissimo viro, cum non immerito iungo, quem in postrema Oecumenica Tridentina Synodo, Anno M. D. LII. gratissimum iucundissimumque collegam habuit, Reuerendum virum, D. Remaculum Lymburgium, apud D. Paulum Canonicum, & Medicæ artis professione clarum, omnis virtutis, omniisque scientiæ amantiissimum, quem summum esse hominem, & præstantissimarum scientiarum studiis perpolitum, maximè plantarum & piscium, exoticorumque simplicium, scriptorum suorum monumenta, non obicere comprobant. Clari quoque nominis sunt apud Leodios, Andreas Fabri Canonicus, Illustrissimo Bavarica Ducis à consilio, eiusque germanus Godefridus, D. Francisci instituti, Ecclesiæ exercitissimus. Arnoldus à VVachtendonck Canonicus S. Bartholomæi, summi nominis antiquarius. D. Gilbertus Lymburch artis Medicæ scientiæ præstantissimus, eoque multorum Principum atque Antistitum æpiarumque, vir ob egregiam vitæ probitatem, summa castitate conditam, memoria nunquam inter moritura, dignus, qui primus omnium experientia percepit, æcidos Ardennæ fontes, ad varios corporis morbos curatu difficiles & contumaces, propulsandos, valere. Sed eo tandem morbo, quo Antipater Medicus Romanus, apud Galenum, libr. 4. capit. 9. de locis affectis, magno totius Reipub. Leodiensie, & omnium optimorum hominum dolore satis concessit. Antonius Ghenardus, vir pietate eximia, & facultatis Theologicæ professione eximius. Ioannes Laridus, S. Audomari, Franciscanus, Theologus summus, qui, verbi diuini pabulum, Eburonibus magna & pietate, & fecundia, & felicitate subministrat. Ioannes Brel Cruciferorum Leodiensium Societatis Prior vigilantiss. vir egregia pietate & doctrina clarus, insignis studiosorum promotor. Nec breuiter potest commemorari possent, prælati huius patriæ ciues politissimi, ac Iuris cognitione florentes viri, quales sunt Ioannes Racietius, Franciscus Trepontinus Puteanus, Petrus Horanus, Iacobus Iokiri, Henricus VVeum, Ioannes Fresennius, Petrus Corcertus, Ioannes Hogennius, multi que alij viri, dignitatibus clari, & morum grauitate conspicui.

31. LINDOIA, Insulare Imperij oppidum, aquis Acium lacus circumfusus, de cuius origine, aut primis incolis, nihil exactius